

P r v ý s o u d zamítl žádost za vklad služebnosti požívání na nemovitost, na níž byl vložen zákaz zcizení a zatížení podle § 60 vlád. nař. čís. 191/21 sb. z. a n. a § 2 vlád. nař. čís. 355/22 sb. z. a n., **r e k u r s n í s o u d** žádaný vklad povolil.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y :

Nelze přisvědčiti názoru rekursního soudu, že zákaz zcizení a zatížení vážnoucí na nemovitosti, o kterou jde, podle § 60 vlád. nař. o stav. ruchu čís. 191/21 sb. z. a n. a § 2 vlád. nař. čís. 355/22 sb. z. a n. nevztahuje se na služebnost požívání, poněvadž prý to není zatížením, nýbrž pouze přenesením stávajícího a obvykle vlastníku reality patřícího práva na její výnos na osobu třetí. Služebnost požívání, která se zapisuje na listu závad C vložky poz. knihy, je zatížením nemovitosti, neboť ji znehodnocuje, což se jeví zejména při jejím prodeji dobrovolném i exekučním (§§ 150, 227 ex. ř.). Okolnost, že služebnost požívání, o jejíž knihovní zápis jde, nebyla založena soukromým listinným projevem vlastníka nemovitosti, nýbrž odevzdací listinou, nemá významu, neboť odevzdací listina, třebaž je listinou veřejnou, upravuje jen poměry mezi dědici, tedy poměry soukromoprávní, a mimo to uvedená odevzdací listina spočívá výslovně na dohodě dědické, tedy na jednání soukromoprávním. Rovněž není správný názor, že právo služebnosti požívání založené onou odevzdací listinou, nemůže býti dotčeno osobním závazkem vlastníků nemovitosti později převzatým. Zákaz zcizení a zatížení nemovitosti má chrániti záruku státní převzatou výměrem ministerstva sociální péče ze dne 31. července 1922 čís. 14008/22 podle § 27 odst. 1 čís. 1 zákona o stavebním ruchu čís. 45/22, vládního nařízení čís. 355/22 a čís. 191/21 sb. z. a n., tedy před vydáním zmíněné odevzdací listiny a jde o zákaz uložený zřejmě v zájmu veřejném, tedy o zákaz práva veřejného (rozh. čís. 8853 sb. n. s.).

Čís. 14758.

Úprava pachtovného (vlád. nař. čís. 164/33 Sb. z. a n.).

Při parcelním pachtu podle §§ 5 (2), 6 vlád. nař. čís. 164/33 Sb. z. a n. lze jednat v řízení nesporném podle § 12 uvedeného vládního nařízení jen o námitkách propachtovatelových.

(Rozh. ze dne 5. prosince 1935, R I 1283/35.)

P r v ý s o u d zamítl návrh na vydání usnesení o slevě pachtovného ve smyslu vlád. nař. čís. 164/33 sb. z. a n. s odůvodněním, že pachtýři se k roku o jednání o návrhu tom nedostavili, ač v obeslání na následky nedostavení se byli upozorněni, po případě že před zahájením roku toho se vzdálili po vyjednávání se zástupcem propachtovatelů, když bylo oznámeno, že nároku nemají, ježto se již ve smlouvě pachtovní nároku vzdali, a když svým odchodem dali najevo, že nároku na slevu neuplatňují. **R e k u r s n í s o u d** uložil prvnímu soudu nové jednání a rozhodnutí. **D ů v o d y:** Prvý soudce nebyl oprávněn v předvolání k roku stanoviti sankci s nedostavením se předvolaných pachtýřů spojenou, neboť i v případě nedostavení se pachtýřů měl v řízení

pokračovati a potřebný podklad k rozhodnutí si získati z moci úřední. Totéž platilo i ohledně pachtýřů, kteří se k soudu za účelem jednání dostavili. S těmito měl o jich nároku na slevu jednati, a to tím spíše, že pachtýři nároku toho vzhledem k výslovnému ustanovení § 5 uvedeného nařízení slevy vůbec, tedy ani ve smlouvě pachtovní s propachtovatelem uzavřené vzdáti se nemohli. Slušelo proto o nároku na slevu pachtovného ve smyslu shora dotčeného nařízení jednati, především pak přezkoumati, zda se strany pachtýřů i propachtovatelé bylo řádně a včas vyhověno formelním náležitostem návrhu na uplatnění slevy a námitek proti tomuto návrhu a v kladném případě o přípustnosti slevy rozhodnouti.

N e j v y š š í s o u d zrušil rozhodnutí nižších soudů pro zmatečnost a návrh pachtýřů na úpravu pachtovného odmítl.

D ů v o d y :

Při parcelním pachtu podle § 5 odst. 2 nebo § 6 vládního nařízení čís. 164/33 nemá pachtýř žádati u soudu o úpravu pachtovného, nýbrž propachtovatel má soudu oznámiti námitky proti nároku pachtýřovu a podle § 12 zmíněného vlád. nař. rozhoduje pak soud o těchto námitkách v řízení nesporném, kdežto o návrzích pachtýřů by tak mohl učiniti jen, kdyby šlo o pacht hospodářských celků podle § 7 zmíněného vlád. nař. O návrhu pachtýřů na vydání usnesení o úpravě pachtovného nemohlo býti podle § 12 zmíněného vlád. nař. v řízení nesporném projednáváno, pročez měl býti jako nepřipustný odmítnut (srov. rozh. n. s. sb. čís. 13666). Ježto námitky propachtovatelů byly podle protokolu ze dne 16. listopadu 1933 vzaty zpět, a o návrhu pachtýřů nemohlo býti věcně jednáno, není tu vůbec podkladu pro řízení podle § 12 zmíněného vlád. nař.

Čís. 14759.

Předpis § 66 (64) zák. o pojistné smlouvě nevztahuje se na případ splynutí společenstva (pojistníka) s jiným společenstvem fusí.

(Rozh. ze dne 5. prosince 1935, Rv I 2574/33.)

Spotřební a nákupní družstvo dělnické v R., jež splynulo fusí se žalovaným družstvem, pojistilo u žalující pojišťovny proti požáru budovy. Tuto smlouvu vypovědělo žalované družstvo po fusí podle § 66 zák. o pojistné smlouvě. V žalobě na dodržení pojišťovací smlouvy uvedla žalující pojišťovna, že fusí přešla práva i povinnosti z pojišťovací smlouvy na žalované družstvo, takže toto nebylo k vypovědi smlouvy jen z tohoto důvodu oprávněno. **N i ž š í s o u d y** uznaly podle žaloby.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y :

Uplatňovaný dovolací důvod čís. 4 § 503 c. ř. s. neprováděn potud po zákonu, pokud se dovolání odchyluje od skutkového zjištění odvolacího soudu, nedbajíc z něho té části, dle níž k likvidaci Spotřebního a nákupního družstva dělnického v R. došlo za účelem jeho sloučení s družstvem žalovaným. Jsou proto liché závěry, jež se v dovolání